

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Boldog új évet!

Itt állunk ismét egy új év beláthatlan homálya előtt új reményekkel, régi csalódásokkal, remegő szívvel kérjük: vajon mithoz az új esztendő? talán kevés vigaszt, talán több új csalódást, nehéz küzdelmeket.

A multat ismerjük már jól s azt hiszszük: kevés ember az, ki megelégedéssel tekint utána a vissza, de milliók sóhajtják, hogy nehéz az élet.

S bizony nem esuda, ha félve kérjük: mit hoz az új esztendő? Csudálva érezzük, látjuk az újkor szüleményeit a világrend bontó szocialista ideákat.

Mintha már örökre elmúlt volna az a korszak, melyben beesületes munkával keresték az emberek kenyerüket.

Ma a bünös üzelmek, a könnyen meggazdagodás mániája korszakát éljük, furfangos észbontó s messzire kiterjedő társulatok alakulnak, kik a könnyen hívó embereket eltántoritják a beesületes munka mellől s bünös megrentó kelepezéjökbe csalják, melyből keserves csalódással jutnak vissza az áldozatok; s mindig jobban jobban terjed az elégedetlenség, a szocialisták tábora.

Nézzük csak az ujságokat, ha naponta elolvassuk, mikről adnak hírt? — pénzhamisításokról, rablás, sikkasztásokról, bukott

bankárokról, álhazafiságokról.

Külföldi lelketlen contremőrök terrorizálják a börzékét. papírjaink értéke esik minden ok nélkül, a közönséget tönkre menés fenyegeti.

Tele van az ország, de főképp a főváros, kétes eksistentiákkal, furfangos csalókkal, bünös ügynőkkel, kik nyugodtan folytatják gonosz üzelmeiket.

Bizony felfordult világot élünk ma, kihalt az erény, nincs már beesület, a törvényt nem akarják ismerni; beteg, nagyon beteg ez a korszak, erős orvoslást kíván. Nem elég hogy annyi elemi csapások sujtják országunkat, emellett még a rossz erkölcsök is oda hatnak, hogy pusztításuk vagyonunkat, feldulják a békét, rendet.

Kicsi, maroknyi nép vagyunk kit már oly sokszor sujtott a sors keze, hosszú, áldásos béke, jobb erkölcsök, összetartás kell nekünk, hogy megállhassunk a nemzetek sorában, midőn bennünket annyi veszély fenyeget.

De az új év küszöbén állunk s ilyenkor remélni szoktunk. remélnünk kell, talán majd egyik meghozza nekünk a boldogságot, születni fog talán majd ismét erős jellem — mint annyiszor már ki a tespedő korszakot új életre ébreszti

Adja a jó Isten, hogy ez le-

gyen az a várva várt esztendő s míg eljő, addig is kérjük az új év s az új ezredév küszöbén a magyarok Istenét, hogy áldja meg nemzetünket, hozzon ránk vig esztendőt, hisz „megbünhődte már e nép a multat s jövődöt.”

Boldog új évet kedves olvasóinknak, boldog új évet kedves munkatársainknak s mind azoknak, kik bennünket ez elunkban támogatnak, adjon az Isten újabb s nagyobb erőt nekünk, hogy városunk s a vidékének és a hazának, minél több hasznára lehessünk!

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük Bács és vidéke naggyérdemű közönségét, legyenek kegyesek bennünket pártfogolni. Mutassák meg: ha az ő lapjuk megszületett, annak hosszú életet is tudnak biztosítani. Mi viszont szívünkön viseljük mindig Bács és vidéke érdekeit, lapunk hangadója lesz minden üdvösnek, jónak, mi csak a haladás zászlaját lobogtatja.

Az ujság irányadó s hatalmas eszköz a népek jobbléte előmozdítására s mi komoly, hivatását jól felfogó lapot ohajtunk adni a közönség kezébe, mely tárgyát mindig az emberek nemesebb gondolkodásaiból igyekszik meríteni s csak az a lap tölti be igazán hivatását, ki híven a néppel érez: vele örvend, vele sir vele dolgozik és imádkozik.

Nem követjük sok vidéki lap társaink példáját, kiknek cirakodás, személyeske-

T Á R C Z A.

Amit a karácsonyfa eltitkolt.

Irta: Mártonffy Imre.

„A rövid téli nap alkonyata lassan terjed, a hőpelyhek sűrűn kávoiyognak a fakó fényben, a fagyos szél végig üvölt az utcákon, mintha a különben is siető embereket még nagyobb sietségre serkentené és arra intené, hogy hon a kis szívek nyugtalanok, türelmetlenül dobognak, várva a karácsonyfa ragyogását.

Az ablak mellett ülő fiatal leánykának a könyv már rég kihullott kezéből és szeme fáradtan mered az ürbe. Csend uralg a lakályos szobában, nem hallatszik idegen hang ép úgy mint az azt emlékek szellemei óhajtják, midőn meglátogatják az embereket.

E régi családból származó szellemnek egyike e pillanatban megkopogtatja az ajtót és anélkül, hogy meg várná a hagyományos „szabad” jelszót, bátran belép és legott csevegni kezd. Parányi kis történetet mond el, mely épen olyan, mint sok más, kö-

zönséges és minden feltűnés nélküli, pedig az ablak mellett ülő leányka sóváron hallgatja s e mellett fölvaltva sir és nevet.

Az igazság kedvéért megmondjuk, hogy az előbbi nagyobb mértékben gyakorolja. Igaz, hogy az eleje vígan hangzik. Vajjon mi is bírta a gyáros fiát arra, hogy mult nyáron szeresse meg testvérhugának karesu barátját? Az okos emberek egyhangulag állították, hogy izlése korántse irigylésre méltó.

— Szép volt-e? Hugai a világkineséért se hagyták helyben.

— Gazdag volt-e? A papa kínai pagodli rendületlen kintartásával esóvalta fejét.

Volt-e tekintélye? A mama tragikus arczezal idézett egy homályos hírt, mely szerint az imádottnak nagyanyja egykor balletánczosnó volt. Szóval az egész család egy tömegben tiltakozott. De az ifju mégis reményteljesen csitítva „kintartársól” tett említést.

Csakhogy a sokat emlegetett kis leány alkalmasint a kintagadott nagymama nyugtalan természetét örökölte, mert ko-

rántse volt alkalmas arra, hogy ostromzár alá vegye azt a jól élelmezett várat. Mint-hogy pedig merész megrohánásról szó sem lehetett, tehát a reménytelenség egyik kétségbeesett pillanatában ép ez előtt egy héttel, valóságos való levelet küldött neki, melyben az „örökké” jelző, minden iránytani paragrafusok ellenére tizenötöször fordult elő. Magától értendő, hogy a szerelmes ifjunak legszentebb kötelessége lett volna, e borzasztó „tudósítvány” vétele után legott hozzá sietni, hogy térden állva kérje — visszavonásra. Ambár a leány szilárdul elhatározta, hogy Galilei féle állhatatosságot fog kifejteni, de az mégis lesújtó volt, hogy miként azt az egy heti várakozás bizonyítá, hogy részéről még csak kísérletet se tett a megtérésre. Eleintén büszkén, sőt bizakodólag mondá magában; „El kell jönie!” aztán aggódva kérdé: „Vajjon eljön-e?” végre pedig most midőn a karácsonyi éj lassan terjeszté ki szárnyát, hirtelen kétségbeeséssel mondá: „Nem jön többé!”

Az átelleni nagy házban, hol ő lakott, a karácsonyfa lassankint kezdett

dés a kenyerek s pártoskodást szítnak a társadalomban, a helyett hogy annak művelői lennének.

Személyeket, családokat nem bántunk civakodásnak lapunk nem ad helyet soha az idő drága, azt üdvösebb dolgok elintézésére fordítjuk.

Kérjük a nagy közönséget, lapunkat fogadja bizalommal, s mi azon leszünk, hogy a bennünk helyezett bizalomnak, becsületesen megfeleljünk.

Ugyisint kérjük még városunk s vidéke lelkes tollforgató polgárait, tegyék lapunkat találkozó helyükké, hogy hasábjai minél gazdagabb eszméket tárjanak fel Bares és vidéke fejlődésére.

Lapunkra január elsejétől új előfizetést nyitunk s főlemlítjük ex-uttal hogy azt ezután már csak előfizetőinknek küldjük meg, kérjük ismételve Bares és vidéke polgárai szives pártfogását, hiszen lapunkkal városunk s vidékének csak javára akarunk lenni, s ha össztartva bennünket pártfogolnak, sokat kivihetünk. Kellő támogatás mellett, rövid idő múlva lapunk is bővebb tartalommal jelenik meg.

Lapunk előfizetési ára a januártól áprilisig terjedő évnegyedre 1 frt. félévre 2 frt. egészévre 4 frt. egyes szám tisztelettel

a „BARCS és VIDÉKE” szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

— **Cserebogaras tél.** Ez előtt két nappal egy fiú állit be szerkesztőségünkbe, egy cserebogarat adva át azzal a megjegyzéssel, hogy tegyük az újságba. Mi a tavasz e kártékony, de sokszor megénekelte bogarát a „cserebogár, sárga cserebogár” ily időben minden esetre nagy örömmel fogadtuk s egyelőre nem — az újságba, de skatulyába tettük s tartjuk ma is meleg szobában zöld levelekkel, míg rövid élete tart. Valóban, jellemző dolgok ezek a mai gyenge télre, s nem is tudjuk, tél van-e vagy tavasz a cserebogarak röpködése s ibolyák, szelenczék nyílása mellett.

Az idő még enyhe, tavaszias, de hiába a tél csak tél, s nagy bizalommal nem vagyunk iránta mert azt tartják az

ragyogni. Serény, gyors léptek surrantak ide-oda örömteljes sietségben, a gyertyafény egyre világosabban hirdette a régi dalt fiatal örömről. A leányka lassan térdre borulva, a fájdalom, magány, elhagyatottság vas marokkal ragadták varázskörökbe míg végre a szertelen szenvedés patakzó könnyekbe olvadt.

Ekkor erős kéz emelte fel a zokogó főcskét, két szem gyöngéden pillantott halvány arcára és érezes férfihang aggódva kérdezé:

— Sirsz? . . . még pedig karácsony estéjén?

A kérdő nem kapott választ, legalább szavakbannem, de karja szorosan fonódott nyaka körül és diadalkiáltásként, de bűnbánó alázattal esdekelve, hangzott fölé e szócska:

— Bocsánat!

Az ifju mosolygott és pajzánul viszonzá.

— Mit bocsásak meg, hisz én tartozom neked hálával, mert visszaadtad szabadságomat, még pedig ép most, midőn

— Midőn? — kérdezé lihegve.

— Midőn atyám, mintegy esoda ál-

öregék, még egy telet sem evett meg a farkas. Csak akkor ne jöjjön meg, mikor már nem kellene!

— **Magyar tornászok az olimpiai versenyeken.** A vallás és közoktatásügyi miniszter 1000 frtot szavazott meg a három legjobb magyar tornásznak, hogy a márcziusban tartandó olimpiai versenyeken Magyarország részéről ők szálljanak a porondra a nemzetek versenyén. A választás megejtése végett a „Nemzeti Tornaeget.”-ben az összes magyar tornászok részvételével nagy disztornázást fognak tartani s e disztorna alkalmából választják ki az ország három legjobb tornászát.

— **A mit a német ki nem talál.**

A gyorsan élő és mindenféle, sokszor fölösleges találmányokban bővelkedő század vég legújabb vívmánya az olyan étterem és söröző, mely kerekeken jár. Berlinben született meg az eszme, mely hogy ténynyé váljék, csak egy koncessziótól függ. A berlini omnibusz-társaság, néhány új vonal engedélyezését kérte, olyan kocsikkal való közlekedésre, melyek helységében restauráció fog állani a közönség rendelkezésére.

— **Végre valahára** az új közoktatásügyi tanács szervezve lesz. E napokban várható a közoktatásügyi miniszternek azon rendelete, a melylyel a jelenleg működő közoktatási tanácsot feloszlatja. E rendelet kiadása után rövid idő múlva fog megjelenni az új szabályzat. Az új alapon szervezett tanács pedig a budget törvény előre emelkedése után azonnal megkezdí működését. Mindenekelőtt az elnökséget, majd pedig az előadó tanácsosokat fogják kinevezni, ezek meghallgatása után végül a többi tagokat.

— **(Milléniumi ásatások.)** Darnay Kálmán, az orsz. régészeti társulat igazgatóságának tagja, a milleniumi ásatások vezetője a napokban indította utnak a nemzeti muzeumba az ásatások eredményét. Az ásatások Dunán túl sok régi, sőt őskori sirt és egész temetőt tártak föl. Találtak a csontvázak mellett IV. Béla és V. István korabeli pénzeket, fegyvereket, gyűrűket, függőket, karpereceket őskori edényt stb. B. H.

tal megértítve, az egész családot más véleményre téríté és a békülés jelül kettőnknek közös karácsonyi ajándékot szánt. Igaz, hogy nem ékszerék, melyek itt a sötét szobában ragyoghatnának s ép azért hon hagytam, jer velem, s vedd át magad a karácsonyfa alul az ajándékot.

A „boldogság” ez [az ügyes komorna, hathatósan segédkezett a kis leány öltözködésénél, mert midőn néhány percz múlva a karácsonyfa szentelt birodalmába lépett, erélyesen tagadott minden hasonlóságot bizonyos hölgyeskével, ki miként az ilyekhez illő, halvány arcával és kis sirt szemével hon maradt.

A papa hangulatteljes szónoklattal fogadta, esakhogy beszédének javát a többiek zokogása fojtotta el, de szerencsére az öreg ur arezjátéka is elegendő volt, ki nagyszerű mozdulattal vett elő egy kis csomagot a karácsonyfa alul.

A leánykának finom ujjai remegve bontották föl és miként Fortuna bőségszarujából aranyozott szélű névjegyek özöne hullott ki belőle és a karácsonyest mennyasszonya örömkialtással borult a család-

— **Sylvester estély.** A barestelepi olvasó és társas kör, mint minden évben úgy az idén is december 31-én saját helyiségeiben társas estélyt rendez következő műsorral „Rapsodia” Lisztől zongorán előadja Bostai I. k. a. „Pókainé” Gyulai Páltól szavalja Kondrád Imréné urnő; „Magyar dalok” éneklé Engel Szerá k. a. Az estély kitünő sikerét már ma megjósolhatjuk, annális inkább, mert a működők közül már tavaly is volt szerencsénk kettőnek; művészi játékában illetve elragadtató hangjában gyönyörködni.

Tagok által bevezetett vendégek szivesen láttatnak, minthogy az estélyre csupán tagok hivatalosak. —

— **A Barcsi olvasókör.** f. h. 26. án tombolával egybekötött táncestélyt tartott, igen szép számu közönség jelenléte mellett. A tombolán értékes s érdekes tárgyak sorsoltattak ki, mi a közönséget folytonos derűtségben tartotta. A táncz világos virradtig tartott, s a közönség magát jól kumulatva távozott a kedélyes mulatságból.

— **A tanítók árvái.** A „Magyarországi Tanítók Árvaházi Egyesülete” még 1882-ben azon nagy és nemes ezélt tűzte maga elé, hogy a Magyarországon levő tanító-árvák közül vallás s nemzetiségi különbség nélkül minél többnek az eltartásáról és neveltetéséről gondoskodjék. Az egyesület ezen magasztos feladat maga elé tűzésében azon végnélküli nagy szenvedések és nekülözések vezérelték, melyekben a meghalt tanítók özvegyeinek és árváinak sinlődniök kell. A legelsők egyike, a ki ezen egyesület segítségére jött, ő Felsőge volt, a ki ezen egyesület ezéljaira magán, pénztárából 1500 frtot a legkegyelmesebben kiutalványoztatott. E legmagasabb példa számos követőre talált, a kik közül megemlítjük Magyarország biboros herczegprimásának, Vaszary Kolos ő eminenzeziájának 200 frtnyi kegyes adományát. Az egyesület anyagi ereje azonban ez idő szerint még oly csekély, hogy az ország fő- és székvárosában, az I. ker. Alkotás-utczában levő árvaházban még csak 25 tanító-árva ellátásáról és neveltetéséről képes gondoskodni. Pedig ijesztően kevés még ez a szám a tanító-árvák nagy számához képest! Mert a legutóbbi miniszteri jelentés szerint 2483 tanító-árva van az or-

fő keblére.

— Tévedsz gyermekem, — mondá a papa ingerkedve, — ez a csók igazság szerint őt illeti meg, mint bizonyos levél, melyet ezelőtt egy héttel szórakozásomban fölbontottam és elolvastam. Oszkár csak ma reggel kapta, midőn utjáról visszatért és már az átadásnál megbántam az eljegyzési névjegyekért tett hasztalan költséget. Nem is tudtam, hogy a fiu oly gazdálkodó ember, mert semmi áron se akarta, hogy a tőke elveszen és legott megkísérlé megmentését, igaz, hogy beleegyezésemmel, mert tiagikus leveled akkor annyira mulattatott, hogy elhatároztam, hogy a vidám mennyasszonyt — bár államesinynyel is — családom számára meghódítsam.

Most már a vőlegény erélyesen követelte a hagyományos eljegyzési csókot és a papa szavaiból gonosz guny kandikált ki, midőn mondá:

— Ezt a magános megbékülésnél már alkalmasint előlegül elvetted.

Vajjon e gyanut nem a rágalmazási vágy szülte-e? Oh azt csakis a karácsony-

szághban, a kik teljesen vagyontalan állapotban, nyomor és nélkülözések között tengetik ifju életüket. Adományokat Róth József pénztárnokhoz kell küldeni. (I. ker. Alkotás-utca 1. sz. a.) N t.

— **A foghuzási engedélyek.** A közoktatásügyi miniszteriumban még egyre folynak a tárgyalások arról hogy foghuzási engedély adható-e másnak, mint diplomás orvosnak. A közegészségügyi tanács amellet van, hogy csak okleveles orvosoknak engedték meg a foghuzás. Erre az álláspontra helyezkedett régebben a belügyminiszterium is. A gyakorlati életben azonban a rideg álláspont nem valósítható meg s a hatóságok kénytelenek megadni a foghuzási engedélyt nem orvosoknak is. Különösen a vidéken számos borbély és fogász kap engedélyt, mert sok orvos nem akar foghuzással foglalkozni. Valoszinü, hogy a miniszterium feloldja régi rendeletét és méltányosabb álláspont-ra helyezik a jogtechnikusokkal szemben.

— **Kortessfogás.** Abban az időben történt, a mikor Wlassics Gyula még egyetemi tanár, Hévízy János pedig piarista tanár volt. Szemben állottak egymással Nagy-Kanizsán, mint képviselőjelöltek. Az egyik kormánypárti ujság hatalmas kortessfogást csinált Hévízy ellen; külön kiadást adott ki a melyben csak ez volt:

Budapest; feladatott 2 óra 30 perc Szilágyi Dezső lemondott.

Az igazságügyi tárcára az egyedüli komoly jelölt Wlassics Gyula. ha megválasztják. (Budapesti Tud.)

Kezébe kapta az ujságot egy ellenzéki kortes is. Rögtön összesőditelt egy esomó embert, felállott egy hordóra és elkezdett szónokolni;

— Uraim, ime itt a kormánypárti ujság. elolvasom, hogy mit mond. Halljátok:

Vasary Kolos haldoklik. A hercegprimási székre egyedüli komoly jelölt Hévízy János, ha megválasztjátok! Szavazzatok Hévízy Jánosra.

S a kanizsaiak megválasztották Hévízy Jánost B. H.

fa gyertyái tudják, hisz azok vigan esilámlanak át a sötét szobában, de amit láttak, csakis a zöld fenyü ágakkal közlék, suttogva ezektől pedig mitse tudhatni meg, mert mihelyt emberi teremtés ily kíváncsi, szerénytelen kérdésekkel közledek hozzájuk, elutasítva nyujtják ki tüleveleiket.

VÁGYÓDÁS.

*Megkérdezem, ha felém száll a madár,
A patakot, mely a völgyben folydogál,
Megkérdezek minden vándor felleget:
Kis angyalom, nem láttak-e tégedet?*

*Fájó dallal zokog vissza a madár,
A patak is búsan tovább folydogál,
Vándor felleget lágy könnyével megsirat . .
— Ne szóljatok, mert a szívem megszokad!*

Somogyi Géza.

Közgazdaság.

— **Szentlőrinc szlatina-nasici vasut megnyitása.** Vasárnap volt a szentlőrinc szlatina nasici vasut megnyitása, melyen Stettina József min. osztálytanácsos és Náray Aladár dr. min. titkár képviselték a keresk. minisztert. A megnyitási ünnep hivatalos és meghívott vendégeit a pécsi állomásról kiinduló vonat vitte egészen Nasicig, hol a tulajdonképeni vasutmegnyitás és a Dráván épült vasuti hid felavatása a szokásos ünnepi ceremóniák és bankettezés mellett történt meg.

— **Olaszországi hordóbor kivitelének** mennyisége az 1895. év január-október hónapjaiban 1.301.680 hlter volt, mennyiség az 1894. év ugyanabban az időszakban kivitt 1.445.543 hektoliternél 143.863 hlterrel kevesebb. A kiszállított bor értéke az 1895. év január-október hónapjaiban 29.938.640 lira volt, vagyis az 1894. év megfelelő időszakában kiszállított 33.247.489 lira értékénél 3.308.849 lírával kevesebb. Olaszország borkiviteléből esett monarkiánkra 1895. év január-október hónapjaiban 468.895 hlter, az 1894. év ugyanabban az időszakában pedig 655.640 hlter. vagyis az 1895. év első tíz hónapjában 186.745 hlterrel kevesebb.

Közlemények.

— Még alig esillapultak le a kedélyek a novemberi tőzsde derout hatásától, máris egy újabb, hatalmas vágás remegtetete meg a világ összes értékpiazeit.

E vágás—inkább csapásnak mondható—nem érte ugyan váratlanul a spekulációt mégis következményeiben kiszámíthatatlan anyagi karral volt a börzejátzó közönségre.

Az értéktőzsde helyzete még mindig aggasztó. A tőzsde ma csak ott van, a hól tegnap volt, mert az értékpapírok árai rövid ideig tartó javulás után ismét a tegnapi nivóra sülyedtek. A börziánerek komor aggodalommal néznek a deczemberi ultimó elé, a mikor tömeges bukásokra számítanak. Ezt azonban a budapesti piac valószínűleg ki fogja kerülni; mert újabb rázkódtatás nem éri a tőzsdét, ugy a bankok és a nagy tőke, mint az egyesek is vállvetve fognak a piac segélyére sietni. A hangulat ugyan határozottan kedvező volt mert a bankok és tőkepénzesek interveniáló vásárlásaikkal igyekeztek az értékpapírok árait emelni. Ez sikerült is, mert a kontremin fedezési vásárlásainak hozzájárulásával mindkét hitelrészvény és az osztrák államvasuti részvények ára két-három forinttal emelkedett. De a helyi értékpapírok iránt is mutatkozott némi kereslet és így ezek ára is javult. Azonban egyszerre megváltozott a helyzet. A barátságos hangulatot újabb pánik követte. És ez a legújabb pánik most nem a bécsi tőzsdén keletkezett; hanem a berlini, illetve londoni tőzsdéről indult ki. Az angol-amerikai konfliktus váltotta fel a keleti kérdést és fenyegeti a tőzsdét. Az angolok nagyon megharagudtak Clevelandra és lapjaik harcziaczikkei a londoni tőzsdén lanya hangulatot teremtettek, s ez okozta a budapesti tőzsdén az újabb visszacsúszást. A tőzsde, mely máskor sokkal komolyabb politikai eseményekre fittyet hányt, most a saját árnyékától is megijed és az angol-amerikai összekoczanást valóságos háburuvá fujja fel. Az egyedüli veszély

most abban rejlik, hogy a kontremin, nem elégedve még meg eddigi sikereit neme fogja az angol-amerikai viszályt második fegyverül felhasználni és a megrokkant tőzsdék ellen újabb rohamot indítani. Senkitem tudja, hogy mit hoz a jövő.

A pénzügyi krízis, a mely már hosszabb idő óta kísért az európai piacok legtöbbször s a melynek súlyos következményei már nagyon is ismeretesek, habár nem is közvetve, de határozottan érezteti káros hatását a nemzetközi gabonauzlet körül is. A nagy üzleti kötéseknek csaknem hijában vagyunk mindefelé s noha a szükséglet némileg fokozódott, az árak alakulása nem felel meg a kívánalmaknak. E szomorú viszonyok élénken eszünkbe juttatják az 1873-ik évi eseményeket s ha rövid időn belül nem változik meg a helyzet, attól lehet tartanunk, hogy a pénzügyi krízist más kalamitások fogják követni. Tapasztaltuk ezt legutóbb az amerikai Egyesült-Államokban, a hol az ingadozó pénzügyvilággal kapcsolatban, óriásilag szenvedett a gabonauzlet is. A nemzetközi gabonapiacokon csaknem mindennütt a stagnálás előjelei mutatkoznak; a kereset és a kínálat vonatot. Inkább a kínálat kezd előtérbe lépni, a nélkül azonban, hogy nagyobb lebonyolításokra lehetne kilátás. Hozzájárul ehhez még az a körülmény is, hogy a délamerikai és ausztráliai termés betakarítása folyamatban van. Argentínának nagyon jó termése lesz, ellenben Ausztráliának csekélyebb, mint a mult évben. — Kelet-India buza-termése javult: az esőzések lényegesen javítottak a vetéseken. A nemzetközi gabonakonzertben Ausztrália már az idén alig szerepelt, ellenben nagy erővel foglalt tért Románia és részben Bulgária is. Ennek a két kis államnak szép jövőt lehet biztosítani. ha a termelés körül nem lesz visszaesésük. Argentínából a következő campagneban alkalmasint 24 — 25 millió hektoliter buzát lehet exportálni, szemben a folyó évi 12. 780, 300 hl.-rel, ez emelkedés óriási lesz. A orosz birodalomból a gabonaforgalmat az orosz hitel előlegök segítik elő; — ha az orosz kormány nem támogatná olyan arányban a gabonaeportot; kétségtelen, a gabonáarak rég javultak volna. Így azonban a már említett pénzügyi kalamitások miatt is. egyelőre ismét olyan árhullámmal kell beérnünk, a melyre legkevésbé sem vagyunk elkészülve. A tengeren tuli részekből és az európai export államokból a nyugat európai gabonapiacokra szállított gabonamenyiségek a következőleg alakulnak.

	1895-ben	1894-ben
Érkezett aug. 1-től decz. 10-ig		
	hektoliterekben	
Amerikai Egyesült-Államok és		
Kanadából	14.398,500	19.401,000
Oroszországból	15.894,800	16.660,500
Románia és Bulgáriából	9.744,000	3.987,500
Kelet-Indiából	2.485,300	1.412,300
Argentínából	362,500	3.654,000
Ausztráliából	—	594,500
Magyarországból	800,000	950,000
Más államokból	1.201,500	1.993,500

Összesen 44.886,700 43.653,300

A folyó évben tehát, a heti hozatalok 250 millió hektoliterre ragnak, míg a mult év megfelelő időszakában a hozatalok hetenkint 270 millió hektoliterre emelkedtek. A nagy különység, a jóval kisebb európai termés daczára, nem mutat egészséges üzletmenetre. (Nt.)

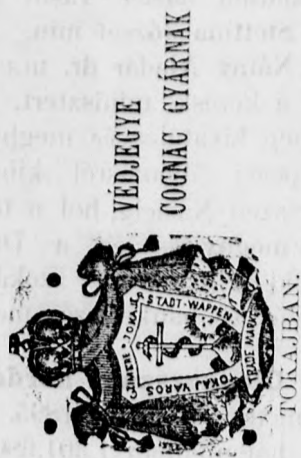
Nam

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon ólések, de ép oly rosszak és így még a legkisebb észszegyet sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyetüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNAGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL** minosenek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI
VÉDJEGYE
COGNAC GYÁRNAK
TOKAJBAN.

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC
TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL

az
ELSŐ TOKAJI COGNAGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okírat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓ-ZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és esemege kereskedésben, gyógytárak és jobb kávéház és éttermekben.

2-8

Ózv. Habianac Augusztiné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „**BARCS és VIDÉKE**” kiadóhivatala.

ÜZLETÜNK BEN

a legszebb, legalkalmasabb karácsonyi és ujévi ajándékok
u. m. **emlék-könyvek albumok tentatartók** s többféle disztárgyak,
karácsonyfa-diszek s betlehemek is kaphatók
jutányos áron.